

**COMMISSIE VAN BEROEP VOOR HET CHRISTELIJK VOORTGEZET ONDERWIJS
EN HOGER BEROEPSONDERWIJS**

UITSPRAAK

CvB.VO/HBO.2015.063-U.2015.024

Op het beroep van
H. te L. (appellant)

tegen een besluit van

de Stichting voor Protestants Christelijk Voortgezet Onderwijs ***,verweester.

1. Het procesverloop.

1.1 Bij schrijven van 23 april 2015 heeft drs. R. , voorzitter van het College van Bestuur van verweester, appellant mededeling gedaan van het besluit van verweester om de met appellant aangegane arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd niet voort te zetten. De reden is dat de periode waarvoor de benoeming is aangegaan, eindigt op 31 juli 2015 en appellant niet beschikt over een bevoegdheid voor het vak waarvoor hij de huidige tijdelijke benoeming heeft aanvaard. Indien appellant zijn bevoegdheid behaalt voor 1 augustus 2015, wordt zijn tijdelijke benoeming per 1 augustus 2015 voortgezet in vaste dienst.

1.2 Bij brief gedateerd 8 mei 2015 heeft appellant beroep bij de Commissie ingesteld tegen het besluit van verweester. Bij brief van 19 mei 2015 heeft hij het beroep aangevuld.

1.3 Verweester heeft bij schrijven van 2 juni 2015 een verweerschrift bij de Commissie ingediend. Appellant heeft hierop bij brief van 9 juni 2015 gereageerd.

1.4 De Commissie heeft de zaak op 30 juni 2015 behandeld in een openbare zitting te Utrecht. Partijen hebben bij die gelegenheid hun standpunten nader toegelicht, appellant in persoon en verweester bij monde van drs. R. , voornoemd, alsmede drs. T. , rector van het onder verweester ressorterende F. College te A. en O. College te B., en mevrouw S., hoofd P & O bij verweester.

2. De van toepassing zijnde voorschriften.

Van toepassing is de CAO-VO 2014-2015 (hierna te noemen: de CAO).

Ingevolge artikel 9.a.4, eerste lid, van de CAO wordt een werknemer die geen enkele wettelijke onderwijsbevoegdheid voor het voortgezet onderwijs bezit, voor ten hoogste twee jaar in een leraarfunctie benoemd.

Indien de onbevoegde leraar na twee jaar geen wettelijke onderwijsbevoegdheid heeft behaald, eindigt ingevolge artikel 9.a.4, vierde lid, van de CAO het dienstverband van rechtswege. In bijzondere gevallen kan het dienstverband daarna ten hoogste nog twee keer met een jaar worden verlengd.

Artikel 9.a.4, zesde lid, van de CAO bepaalt dat de leraar onmiddellijk na het behalen van een wettelijke onderwijsbevoegdheid wordt benoemd voor onbepaalde tijd in de bij zijn functie behorende schaal zodra hij ten minste 12 maanden in dienst is bij de werkgever.

Ingevolge artikel 10.a.1, tweede lid, aanhef en onder a, van de CAO (voor zover hier van belang) geschiedt het beëindigen van een verlengd dienstverband voor bepaalde tijd door opzegging.

Op grond van het bepaalde in artikel 10.a.3, eerste lid, van de CAO (voor zover hier van belang) dient opzegging bij aangetekend schrijven en met redenen omkleed te geschieden met inachtneming van de geldende opzeggingstermijn.

Ingevolge artikel 10.a.4, eerste lid, aanhef en onder b, van de CAO (voor zover hier van belang) nemen zowel de werkgever als de werknemer in geval van opzegging van een verlengd dienstverband voor bepaalde tijd de volgende opzeggingstermijn in acht:

tenminste drie maanden indien het dienstverband twaalf maanden of meer heeft geduurd.

In artikel 20, eerste lid, van de CAO zijn de voor beroep vatbare besluiten opgesomd. Het hier van belang zijnde besluit is de beëindiging van een verlengd tijdelijk dienstverband voor bepaalde tijd (onder e).

3. Beoordeling van het geschil.

3.1 Appellant is op 1 augustus 2013 in dienst van verweerster getreden als docent economie en docent management en organisatie in tijdelijke dienst, tot en met 31 juli 2014. De grond voor de tijdelijkheid was onbevoegdheid. Het dienstverband is daarna voor bepaalde tijd, van 1 augustus 2014 tot 31 juli 2015, verlengd.

3.2 Vast staat, dat appellant in april 2015 nog niet over de vereiste wettelijke onderwijsbevoegdheid beschikte. Ter zitting heeft hij erkend dat dit ook op 1 augustus 2015 nog niet het geval zal zijn. Hij verwacht in oktober of november 2015 zijn opleiding te kunnen afronden.

3.3 Indien het bevoegd gezag het verlengd tijdelijk dienstverband wenst te beëindigen, is, gelet op artikel 10.a.1, tweede lid, aanhef en onder a, van de CAO, een opzegging noodzakelijk. Dit dienstverband eindigt niet van rechtswege.

3.4 De Commissie moet beoordelen of verweerster de formele voorschriften voor de beëindiging van het verlengde tijdelijk dienstverband in acht heeft genomen. Daarnaast dient zij een materiële toetsing te verrichten.

3.5 De Commissie stelt vast, dat aan de formele voorschriften voor beëindiging van een verlengd tijdelijk dienstverband, met name tijdige opzegging, is voldaan.

3.6 De materiële toetsing van een besluit tot het beëindigen van een verlengd tijdelijk dienstverband is beperkt, zoals de Commissie meermalen heeft uitgesproken (recentelijk in haar uitspraak van 2 juli 2013 met kenmerk CvB.VO/HBO.2013.060-U.2013.006). Het sluiten van een overeenkomst strekkende tot het aangaan van een verlengd tijdelijk dienstverband impliceert de bevoegdheid van de benoemende instantie om zulk een dienstverband na afloop van de overeengekomen termijn niet te verlengen, tenzij enige verplichting zou bestaan tot voortzetting van het dienstverband dan wel niet in redelijkheid tot het niet-verlengen zou kunnen worden besloten. In de toepasselijke regelgeving noch in de bepalingen van de CAO is steun voor een ander oordeel te vinden. Dit betekent, dat een niet-verlenging niet hoeft te worden getoetst aan de voor ontslag uit een vast dienstverband geldende ontslaggronden.

In dit geval is ook aan de orde de vraag, of verweerster in redelijkheid kon oordelen dat geen sprake was van een bijzonder geval als bedoeld in artikel 9.a.4, vierde lid, tweede volzin, van de CAO om het dienstverband nog een keer te verlengen.

3.7 Appellant erkent, dat hij zijn bevoegdheid nog niet heeft gehaald. De complexiteit van de studie is hem, als zij-instromer uit het bedrijfsleven, tegengevallen. Voorts heeft hij in de privésfeer te maken (gehad) met veel tijd vergende omstandigheden met twee van zijn vijf kinderen. In de periode januari tot maart 2015 is appellant zelf veel ziek geweest. Zijn behandelend arts heeft hem toen geadviseerd

meer ontspanning te nemen. Door al deze omstandigheden heeft hij niet alle colleges kunnen volgen. Een andere reden waarom hij studievertraging heeft opgelopen, is gelegen in het feit, dat hij door een wijziging van de studieopzet niet alle verwachte vrijstellingen heeft gekregen. Met name het niet doorgaan van de vrijstelling voor de LIO-stage, hetgeen hem pas in juni 2015 bekend werd, zorgt voor een aanzienlijke vertraging (tien weken). Verder was zijn schooltaak zwaar. Aanvankelijk hoorde de begeleiding van leerlingen ook tot zijn takenpakket. Voorts heeft hij, ook buiten de normale werkuren, als docent economie veel tijd en energie gestoken in “Ondernemend onderwijs en ondernemend leren”, een belangrijk deel van de O. Business School. Voorts was het vak management en organisatie nieuw voor appellant.

Gelet op gesprekken met zijn locatiedirecteur, H. , over zijn studievoortgang meende appellant erop te mogen vertrouwen dat zijn dienstverband nog een keer zou worden verlengd. Naar aanleiding van het beschikbaarheidsformulier voor het schooljaar 2015-2016 had H. appellant gezegd, dat hij niet extern behoefde te solliciteren.

3.8 Verweerster heeft als motivering voor de opzegging en het niet verlengen van het dienstverband aangevoerd, dat zij niet bereid is verder uitstel voor het behalen van de onderwijsbevoegdheid te verlenen. Bij het sollicitatiegesprek in mei 2013 gaf appellant aan, dat hij verwachtte zijn studie voor de tweede graadsbevoegdheid in oktober 2013 af te ronden; daarna wilde hij gaan studeren voor de eerste graadsbevoegdheid. Bij schrijven van 23 april 2014 heeft verweerster zijn dienstverband nog met een jaar verlengd. Verweerster is niet bereid tot verdere verlenging. Ook in andere gevallen waarin sprake is van onbevoegdheid is zij niet overgegaan tot verlenging. Zij vindt het belangrijk bevoegde docenten te hebben. Gezien de hoeveelheid vakken die appellant nog moet halen, heeft verweerster er geen vertrouwen in dat appellant voor 1 augustus 2015 zijn tweede graadsbevoegdheid zal halen. Bovendien heeft verweerster voor het vak economie in de bovenbouw behoefte aan een docent met een eerstegraads bevoegdheid. Bij het sollicitatiegesprek had appellant aangegeven ook zijn eerstegraads bevoegdheid te willen halen. Dat was ook een van de redenen om appellant te benoemen. Nu appellant zelfs zijn tweede graads bevoegdheid nog niet heeft behaald, zal het behalen van een eerstegraads bevoegdheid nog lang niet in het zicht komen. Daarmee kan verweerster niet voldoen aan haar beleid om zo veel mogelijk bevoegde docenten in dienst te hebben. Nu verweerster appellant ruimschoots heeft gefaciliteerd met de inroostering, studieverlof en bijzonder verlof (waaronder in het voorjaar van 2015 naar aanleiding van een medisch advies), en de door appellant zelf aangegeven tijd voor het behalen van zijn tweede graadsbevoegdheid ruimschoots is verstreken, is verweerster niet bereid het dienstverband nog een keer te verlengen, ook niet tot november 2015. Verweerster stelt zich op het standpunt dat appellant zelf keuzes had moeten maken door prioriteiten te stellen, bijvoorbeeld een periode onbetaald verlof te nemen. Hieraan doet niet af, dat appellant goed heeft gefunctioneerd als docent. Verweerster kan zich niet voorstellen, dat H. de toezegging heeft gedaan dat het dienstverband nog een keer zou worden verlengd, te meer daar verweerster in april 2014 bij de verlenging van het dienstverband voor het schooljaar 2014-2015 uitdrukkelijk als voorwaarde heeft gesteld, dat appellant uiterlijk voor 1 augustus 2015 over de vereiste onderwijsbevoegdheid beschikt.

3.9 Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting kan naar het oordeel van de Commissie – in aanmerking genomen de marginale toetsing van de Commissie - niet worden staande gehouden, dat verweerster niet in redelijkheid tot het niet verlengen van het dienstverband van appellant heeft kunnen besluiten. Daarbij heeft zij in redelijkheid kunnen besluiten geen toepassing te geven aan de bepaling van artikel 9.a.4, vierde lid, tweede volzin, van de CAO om een bijzonder geval aanwezig te achten. Verweerster heeft zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen, dat appellant niet voor 1 augustus 2015 zijn opleiding met succes zal hebben afgerond, gelet op de veelheid van vakken en andere toetsmomenten die hij nog moet doen. Het feit, dat appellant werk en studie combineert, ligt in zijn risicosfeer. Kennelijk heeft hij een verkeerde inschatting gemaakt van de benodigde tijd voor en de zwaarte van zijn studie. Hij is in 2011 gestart met de opleiding. Hij had prioriteiten moeten stellen. Verweerster heeft voldoende faciliteiten verleend, ook gezien de privéomstandigheden.

3.10 Aangezien niet is gebleken, dat het bestreden besluit overigens onjuist is, dient het daartegen gerichte beroep ongegrond te worden verklaard.

4. Beslissing.

De Commissie:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld op 30 juni 2015 te Utrecht door mr. H. Pieffers, voorzitter, G. Deijs, mr. T. Elzenga, mr. Th. Geurts en mr. R.T. Steinvoort-de Groot, leden, in tegenwoordigheid van mr. A.C. Gröllers griffier, en getekend door de voorzitter en griffier voornoemd.